

Terugblik Tuinconcert 24 juli 2021 door Duo Antiqua Echo: Tullia Melandri, piano en Evan Buttar, cello. Geschreven door Annelies Rhebergen.

Wat is er leuker dan een fijn concert mee te maken op zaterdagmiddag in een grote oude pastorietuin anno 1914 in Gemonde. Zoveel enthousiast publiek hadden we echt niet verwacht in wat een uithoek lijkt in ons mooie Nederland. Het tuinconcert in Gemonde (gelegen langs de rivier de Dommel, die stroomt van België tot Den Bosch) werd georganiseerd door de Stichting "Cultuur aan de Dommel" uit Geldrop in samenwerking met haar vaste partner "Museum Geelvinck" - Geelvinck Muziek in Musea. Op de mooie vormgegeven affiche, die gemaakt is door een oom van de pianiste, Cesare Reggiani, staan onder ander de Italiaanse woorden, "Musica Sconfinata" dat letterlijk vertaald "grenzenloze muziek" betekent, wat geïnterpreteerd kan worden als muziek kent geen (lands)grenzen, of kunnen we het ook nog anders zien, beleven? Het is een dag later dat ik dit schrijf en nog kan ik mij helemaal in de gespeelde muziek voelen, alsof ik er uit besta of in besta? Wat is dat voor een mysterie, waar komt muziek vandaan als het innerlijk nog zo lang kan blijven voortbestaan ook al is het concert al 24 uur voorbij....

Op de fraai klinkende Bechstein vleugel uit het jaar 1899 uitgeleend door de familie Axel (bestuurslid) en Kiny Wenstedt en uit de barokcello van Jacob Weiss uit circa 1745 die Evan Buttar in bruikleen heeft van het Nationaal Muziekinstrumenten Fonds kwamen de klanken van Mendelssohn, Schumann en Beethoven als vanuit de hemel naar beneden. De musici verstaan hun vak om muziek ergens vandaan te halen, door hun instrumenten heen te laten klinken en zo het publiek te bereiken dat dan ook heel stil en aandachtig zat te luisteren, als het ware een extra klankbord vormde.

Waar hebben we naar geluisterd?

Felix Mendelssohn's Piano - Cellosonate nr. 2 in D - majeur, Op. 58, werd eind 1842 gecomponeerd. Deze sonate heeft vier delen en valt met het 'Allegro assai vivace' meteen met de deur in huis, waardoor je meegenomen wordt door het klankbeeld dat

Mendelssohn vast zo heeft bedoeld. Om alle vier delen apart te behandelen gaat een beetje ver in deze terugblik, wel is het Adagio, het derde deel interessant om te noemen, omdat het de fascinatie van Mendelssohn voor J.S. Bach weerspiegelt.

Het deel Adagio dat in G - majeur geschreven is bestaat uit een koraal in Bachs typische stijl, gespeeld door de piano in rijke arpeggio's. Tussen de frases van het koraal speelt de cello recitatiefachtige passages. Als je de ogen sloot was het ook net alsof er een harp klonk, heel mooi door Tullia gespeeld en Evan sloot er weer naadloos op aan met zijn passages. Een genot om naar deze twee-eenheid te luisteren.

Na Mendelssohn hoorden we een Intermezzo door Tullia Melandri solo. Tullia is ook fortepianiste en heeft zich onder andere toegelegd op het bestuderen van Schumann op fortepiano, zo is deze CD ontstaan, een aanrader mag ik wel zeggen en dat vonden meer mensen uit het publiek, die na afloop graag een CD bij haar kochten.

Beethoven's derde Cello - Pianosonate begint uit het niets met een solo van 17 noten in 6 maten door Evan gespeeld, een schijnbaar simpele melodie die in allerlei vormen door het hele werk heen stroomt. Het was 1808 een productieve tijd voor Beethoven waarin hij veel heeft gecomponeerd maar ook zijn doofheid toenam. De sonate is wordt gezien als de meest uitgebreide van de vijf cellosonates die hij schreef, maar ook de meest melodieuze en was vanaf het begin succesvol bij het publiek.

Het feit dat dit de eerste sonate van Beethoven is die voor beide instrumenten gelijkwaardig geschreven is en Tullia niet Evan begeleidde, zoals je dat ook kunt verwachten bij het samenspel door twee instrumenten, maar beide partijen gelijkwaardig aan elkaar zijn maakte de twee-eenheid in de muziek compleet. Zo ontstond er een organisch hemels muziekstuk, waarnaar ons publiek weer opnieuw ademloos luisterde. Een daverend applaus was zeker welverdiend, we hebben geluisterd naar twee musici van grote klasse uit Italië en Canada in het dorpje Gemonde. Uiteraard werden ze naast het applaus beloond met lovende woorden en een prachtig boeket vol met zonnebloemen.

Ook de organisatie verdient een pluim, zoveel publiek genereren terwijl er deze zomer talloze concerten plaatsvinden is op zich al een prestatie. Een deel van het publiek koos ervoor om na het concert mee te gaan naar het plaatselijke dorpscafé waar een driegang -menu werd geserveerd. Het leuke daarvan is dat de ontstane sfeer blijft, mensen met de musici konden napraten en genieten van hun maaltijd. Al met al een zeer geslaagde middag en avond.

Annelies Rhebergen, Museum Geelvinck, 25 juli 2021